

♪ [Quant a la flexió, com
restricció abstenir-se]

♪ fet que voldria a contrariar
 allò que esperem, preparem, etc.

convenir ^{i. intr.} v. intr. / ^{i. intr.} ~~v. intr.~~
 (amb allò que requereix, la situació, d'algui o d'alguna cosa; amb el desig, el gust, d'algú),
 ésser útil, a propòsit. Nixò no
convé a un home de la vostra
posició. No li convé sortir de
mitj. El li convé de casar el
vostra fill. Més el convé de
callar. Convé que li escriguis.
El negoci que em proposeu
no em convé. | Si molt convé,
 loc. adv. ~~per a~~ emprada en anunciar
 la formid. lat. d'un ~~esdeveniment~~